

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 2002

N:o 165—167

SISÄLLYS

N:o		Sivu
165	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen muuttamisesta	481
166	Valtioneuvoston asetus asuntojen korjausavustusten jakoperusteista	485
167	Opetusministeriön asetus opiskelijaksi ottamisen perusteista ammatilliseen perustutkintoon johtavassa koulutuksessa	490

N:o 165

Valtioneuvoston asetus

ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan ajoneuvojen katsastuksesta 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1702/1992) 32 §:n 1 momentti sekä 34, 36 ja 46 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 32 §:n 1 momentti ja 34 § asetuksessa 1133/1999 sekä 36 ja 46 b § asetuksessa 102/1998, sekä

lisätään asetukseen uusi 37 a § seuraavasti:

32 §

Katsastusaika

katsastuspäivän ja sitä edeltävän kuuden kuukauden ajanjakson.

1. Ajoneuvo, joka ei ole ajokiellossa, on esitettävä vuosikatsastukseen katsastusaikana, joka käsittää 31 §:n 1 momentin a—d kohdassa tarkoitetun viimeisen katsastuspäivän ja sitä edeltävän neljän kuukauden ajanjakson ja ajanjakson vuoden alusta mainitun momentin e ja f kohdassa tarkoitettuun viimeiseen katsastuspäivään. Mainitussa a kohdassa tarkoitetuille linja- ja kuorma-autoille (M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-luokka) ja b kohdassa tarkoitetuille perävaunuille (O₃- ja O₄-luokka) katsastusaika käsittää kuitenkin viimeisen

34 §

Vuosikatsastuksen sisältö

1. Katsastuksessa todetaan ajoneuvon yksilöimiseksi rekisteritunnus ja valmistenumero. Ajoneuvon rekisteriotteeseen merkityt tekniset tiedot ja soveltuvat muut tiedot tarkastetaan. Lisäksi tarkastetaan, ettei ajoneuvon mahdollista ajoneuvokohtaista veroa tai maksua ole laiminlyöty ja että liikenne-

Komission direktiivi 2001/9/EY (32001L0009); EYVL N:o L 48, 17.2.2001, s. 18
Komission direktiivi 2001/11/EY (32001L0011); EYVL N:o L 48, 17.2.2001, s. 20

vakuuttamisvelvollisuuden alaisen ajoneuvon liikennevakuutusmaksu on suoritettu.

2. Katsastuksessa tarkastetaan ajoneuvon sen toteamiseksi, että:

a) ajoneuvo ja sen varusteet ovat säännösten mukaisessa kunnossa;

b) ajoneuvo on liikenteessä turvallinen; ja

c) ajoneuvosta ei aiheudu tarpeettomia ympäristöhaittoja.

3. Autosta ja perävaunusta on tarkastettava moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 96/96/EY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiiveillä 1999/52/EY, 2001/9/EY ja 2001/11/EY, liitteessä II mainitut kohteet.

4. Katsastus keskeytetään, jos sitä ei säästä tai vastaavista olosuhteista taikka muusta ajoneuvon haltijasta riippumattomasta syystä voida suorittaa loppuun eikä perusteita kat-

sastuksen hylkäämiselle tai ajokiellon määrittämiselle ole.

36 §

Pakokaasupäästöjen tarkastus

1. Ottomoottorilla varustetulle autolle, joka on otettu käyttöön vuonna 1978 tai myöhemmin, sekä dieselmootorilla varustetulle autolle, joka on otettu käyttöön vuonna 1980 tai myöhemmin, suoritetaan pakokaasupäästöjen tarkastus 34 §:n 3 momentissa mainitun direktiivin liitteessä II olevan 8.2 kohdan mukaisesti tässä pykälässä säädetyin poikkeuksin. Pakokaasupäästöjen tarkastusta ei kuitenkaan tarvitse suorittaa kaksitahtimoottorilla varustetulle tai moottoripetrolia polttoaineena käyttävälle autolle.

2. Ottomoottorilla varustettujen autojen pakokaasupäästöjen raja-arvot ovat seuraavat:

ajoneuvon moottorityyppi ja käyttöönottoaika	joutokäynnillä		vähintään 2000 rpm kierrosnopeudella		
	CO [%]	HC [ppm]	CO [%]	HC [ppm]	lambda
ennen 1.10.1986	4,5	1 000	—	—	—
1.10.1986 tai sen jälkeen	3,5	600	—	—	—
vähäpäästöinen auto käyttöönottoajasta riippumatta	0,5	100	0,3	100	1±0,03

3. Jos auton valmistaja on ilmoittanut vähäpäästöisen auton joutokäynnin hiilimonoksidi- ja hiilivetypäästöjen ja korotetun joutokäyntinopeuden lambda raja-arvot 2 momentin tavanomaisista raja-arvoista poikkeavasti, raja-arvoina käytetään valmistajan ilmoittamia arvoja ja mittausmenetelmiä.

4. Jollei dieselkäyttöisen auton valmistaja tai maahantuojaja ole ilmoittanut tyyppi hyväksynnässä tai tyyppikatsastuksessa savutuksen raja-arvoa autossa käytetylle moottorille, absorptiokertoimen raja-arvona käytetään vapaasti hengittävälle moottorille 2,5 m⁻¹ ja turboahdimella varustetulle moottorille 3,0 m⁻¹. Autolle, joka on otettu käyttöön ennen vuotta 1989 ja jota ei ole tyyppi hyväksytty ajoneuvojen dieselmootoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston

direktiivin 72/306/ETY tai E-säännön n:o 24 mukaisesti, valvonnan raja-arvona on kuitenkin 7,0 Bosch-yksikköä.

5. Ottomoottorikäyttöiselle ajoneuvolle, joka on varustettu moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta annettujen direktiivien 98/69/EY ja 1999/102/EY mukaisella sisäisellä valvontajärjestelmällä, joutokäynnin hiilimonoksidi- ja hiilivetypäästöjen mittauksen asemesta suoritetaan ajoneuvon sisäisen valvontajärjestelmän tarkastus.

37 a §

Nopeudenrajoittimien tarkastus

Tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien no-

peudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä annetun neuvoston direktiivin 92/6/ETY mukaisesti asennettavaksi edellytetyn ajoneuvon nopeudenrajoittimen toiminta tarkastetaan mahdollisuuksien mukaan tarkoitukseen soveltuvalla mittauslaitteella tai muulla tavoin.

46 b §

Pakokaasupäästöjen, paineilmajarrujen, vetokytkimien ja nopeudenrajoittimien tarkastuksen suorittaja

1. Autokorjaamo tai muu paikka (tarkastuspaikka), jolla on käytettävissään riittävä tarkastuslaitteisto ja asiantunteva henkilöstö tarkastuksen suorittamiseksi, saa 2 momentissa säädetyin edellytyksin suorittaa:

- a) pakokaasupäästöjen tarkastuksen;
- b) ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän paineilmajarrujen suorituskyvyn ja jarrutehon tarkastuksen sekä siihen kuuluvan jarrujen yhteensovittamisen tarkastuksen;
- c) perävaunun vetokytkimen tarkastuksen; ja
- d) nopeudenrajoittimen toiminnan tarkastuksen.

2. Pakokaasupäästöjen, nopeudenrajoittimen ja vetokytkimen tarkastuspaikan on tehtävä ennen toiminnan aloittamista ilmoitus Ajoneuvohallintokeskukselle, joka valvoo tarkastusten suorittamista. Edellä 1 momentin b kohdassa tarkoitettun tarkastuksen saa suorittaa vain tarkastuspaikka, joka on liikennetarvikkeiden asennus- ja korjauslupan ehdoista annetun liikenneministeriön päätöksen (817/1992) 3 §:ssä tarkoitettu A-luvan haltija. Nopeudenrajoittimen tarkastuspaikan ei tarvitse tehdä ilmoitusta Ajoneuvohallintokeskukselle, jos tarkastuspaikalla on liikennetarvikkeiden kaupasta, asennuksesta ja korjauksesta annetun asetuksen (9/1979) 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu lupa.

3. Ajoneuvohallintokeskus voi kieltää tarkastuspaikan antamien todistusten hyväksymisen, jos mittauksia ei suoriteta asianmukaisesti tai mittalaitteiden huolto ja mittatarkkuuden tarkastus on laiminlyöty.

4. Edellä 1 momentissa tarkoitettusta tarkastuksesta on annettava tarkastuksen tuloksen osoittava allekirjoitettu ja nimen selven-

nyksellä varustettu todistus esitettäväksi katsastuksessa. Todistuksessa on lisäksi oltava vähintään ajoneuvon yksilöintitiedot, tiedot tarkastuspaikasta sekä päiväys ja mittajaan allekirjoitus. Pakokaasupäästöjen tarkastuksesta on ilmoitettava myös mittauksessa käytetyt käyntinopeudet. Jos pakokaasupäästöjen, paineilmajarrujen tai nopeudenrajoittimen tarkastuksen suorittamisesta on kulunut enemmän kuin kolme kuukautta tai sitä ei ole suoritettu lainkaan, tarkastus suoritetaan katsastuksen yhteydessä.

5. Katsastuksessa voidaan suorittaa pakokaasupäästöjen mittauksia, paineilmajarrujen tarkastuksia ja nopeudenrajoittimen toiminnan tarkastuksia tarkastuspaikan mittausten tai tarkastusten oikeellisuuden toteamiseksi, jolloin katsastuksessa suoritettu mittaus on ratkaiseva. Katsastuksessa voidaan tutkia myös perävaunun vetokytkimen toimintakelpoisuus.

1. Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2002 jäljempänä säädetyin poikkeuksin.

2. Tämän asetuksen voimaantulosta alkaen voidaan sisäisellä valvontajärjestelmällä varustetuille ajoneuvoille 36 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun, pakokaasupäästöjen raja-arvoihin perustuvan joutokäynnillä suoritettavan mittauksen asemesta suorittaa sisäisen valvontajärjestelmän tarkastus.

3. Vuosikatsastuksen sisältöä koskeva 34 § siinä mainitun direktiivin 2001/11/EY osalta, nopeudenrajoittimen tarkastusta koskeva 37 a § sekä pakokaasujen, paineilmajarrujen, vetokytkimen ja nopeudenrajoittimen tarkastuksen suorittajaa koskeva 46 b § tulevat voimaan 9 päivänä maaliskuuta 2003.

4. Pakokaasupäästöjen raja-arvoihin perustuva 36 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu joutokäynnillä suoritettava tarkastus korvataan 1 päivästä tammikuuta 2004 sisäisen valvontajärjestelmän tarkastuksella, jota tarkoitetaan 36 §:n 5 momentissa, ja se koskee seuraavia ajoneuvoja:

- a) 1 päivänä tammikuuta 2001 tai sen jälkeen ensi kertaa käyttöön otetut ottomootorilla varustetut bensiiniä polttoaineena käytävät M₁-luokan ajoneuvot lukuun ottamatta ajoneuvoja, joiden enimmäismassa on suu-

rempi kuin 2500 kg, sekä N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvot;

b) 1 päivänä tammikuuta 2002 tai sen jälkeen ensi kertaa käyttöön otetut ottomootorilla varustetut bensiiniä polttoaineena käyttävät N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvot sekä M₁-luokan ajoneuvot, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg;

c) 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen ensi kertaa käyttöön otetut ottomootorilla varustetut joko neste- tai maakaasua pysyvästi tai osittain polttoaineena käyttävät

M₁-luokan ajoneuvot lukuun ottamatta ajoneuvoja, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg, sekä N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvot;

d) 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen ensi kertaa käyttöön otetut ottomootorilla varustetut joko neste- tai maakaasua pysyvästi tai osittain polttoaineena käyttävät N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvot sekä M₁-luokan ajoneuvot, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg.

Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Yli-insinööri Kari Saari

kunnan jäsenille elinkeinon tai ammatin harjoittamista varten saatavan kohtuullisen toimeentulon hankkimiseksi. Varallisuutena otetaan huomioon myös sellainen merkittävä omaisuus, joka on hakemuksen jättämistä edeltävän kahden vuoden aikana luovutettu vastikkeetta. Ruokakunnan omassa asuinkäytössä olevaa asuntoa ei oteta huomioon varallisuutta arvioitaessa.

6 §

Korjattavassa asunnossa pysyvästi asuvan ruokakunnan tulee täyttää tuen myöntämisperusteet.

Jos avustus myönnetään useampiasuntoisen vuokratalon korjaamiseen, tukea voidaan myöntää, jos yli puolet talossa asuvista ruokakunnista täyttää tuen myöntämisperusteet. Sama koskee asunto-osakeyhtiön asuinrakennuksen korjaamista, jos rakennusta korjataan yhtiön kunnossapitovastuulle kuuluvalta osalta.

7 §

Avustusta myönnetään enintään 40 prosenttia hyväksytyistä korjauskustannuksista.

Avustusta voidaan kuitenkin myöntää enintään 70 prosenttia hyväksytyistä korjauskustannuksista, jos ruokakuntaan kuuluva vanhus tai vammaisen muutoin joutuisi välittömästi pysyväisluonteisesti muuttamaan pois asunnosta liikkumisesteitten vuoksi tai sen vuoksi, ettei asunnossa voida antaa hänen tarvitsemiaan sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja.

Jos ruokakuntaan kuuluu rintamaveteraani, voidaan 1 momentissa mainitun avustuksen lisäksi myöntää veteraanilisää, jos se on ruokakunnan sosiaalinen tai taloudellinen asema huomioon ottaen erityisen tarpeellista. Veteraanilisää voidaan myöntää enintään 30 prosenttia hyväksytyistä korjauskustannuksista.

3 luku

Avustus hissiin ja liikuntaesteen poistamiseen

8 §

Avustusta voidaan myöntää hissien tai hissien rakentamiseksi olemassa olevaan kerrostaloon sekä hissien korjaukseen liikuntaesteen poistamiseksi.

Avustusta voidaan myöntää myös muuhun korjaustoimenpiteeseen, jolla tehdään mahdolliseksi liikuntaesteisen pääsy asuinrakennukseen, siinä oleviin asuntoihin tai muihin tiloihin.

9 §

Avustusta myönnetään enintään 40 prosenttia hyväksytyistä hissien tai hissien rakentamis- ja asentamiskustannuksista tai muun korjaustoimenpiteen hyväksytyistä kustannuksista. Jos kyseessä on aravalainoitettu vuokratalo, avustusta voidaan kuitenkin myöntää enintään 50 prosenttia edellä mainituista kustannuksista.

4 luku

Avustukset käyttötarkoituksen muuttamiseksi

10 §

Avustusta rakennuksen käyttötarkoituksen muuttamiseen voidaan myöntää silloin, kun laitosrakennus muutetaan soveltuvaksi sosiaali- ja terveydenhuollon avopalvelujen erityisessä tarpeessa olevien henkilöiden asunnoiksi. Avustusta ei kuitenkaan myönnetä teollisuus-, liike- tai muussa yritystoiminnan käytössä olevan tai olleen laitosrakennuksen muuttamiseen asunnoiksi.

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että rakennuksen sijaintikunta puoltaa avustuksen myöntämistä ja että asuntojen ylläpito- ja asumiskustannukset muodostuvat kohtuullisiksi. Rakennuksen hankintakustannukset ja korjauskustannukset yhdessä eivät saa ylittää vastaavanlaisen uuden asuinrakennuksen rakennuskustannuksia.

11 §

Avustusta asuinrakennuksen tilojen käyttötarkoituksen muuttamiseen voidaan myöntää, jos käyttötarkoituksen muuttaminen on tarpeen asumisen tukipalveluiden järjestämiseksi tai tuki- tai palveluasumista palvelevien yhteis- tai yleistilojen riittäväksi toteuttamiseksi asuinrakennuksessa.

12 §

Avustusta käyttötarkoituksen muuttami-

seen myönnetään enintään 20 prosenttia hyväksytyistä korjauskustannuksista.

5 luku

Avustus terveyshaitan poistamiseen

13 §

Avustusta terveyshaitan tai kosteusvaurion poistamisen edellyttämiin korjaustoimenpiteisiin voidaan myöntää, jos avustaminen on tarpeellista korjaustoimenpiteiden laajuuden sekä hakijaruokakunnan vaikean taloudellisen tilanteen vuoksi.

Avustus voidaan myöntää vain erityisestä syystä, jos asuinrakennuksen tai asunnon saannosta on kulunut vähemmän kuin kolme vuotta.

14 §

Avustusta voidaan myöntää enintään 40 prosenttia terveyshaitan tai kosteusvaurion poistamisen edellyttämien korjaustoimenpiteiden hyväksytyistä kustannuksista.

6 luku

Avustus asunto-osakeyhtiölle

15 §

Asunto-osakeyhtiölle voidaan myöntää avustusta korjaustoimenpiteisiin edellyttäen, että asuinrakennus tai asuinrakennukset sijaitsevat Valtion asuntorahaston nimeämässä, erityisten kehittämistoimenpiteiden kohteena olevissa lähiöissä.

Avustusta voidaan myöntää seuraaviin toimenpiteisiin:

1) rakennuksen ulkovaipan korjaamiseen ja parantamiseen vesi- ja kosteuseristyksen, lämmöneristyksen, tiiviyn sekä rakenteen kunnan osalta. Ulkovaippaan kuuluviksi luetaan tässä asetuksessa vesikatto, yläpohja, alapohja, ulkoseinät, parvekkeet, ikkunat ja ulko-ovet;

2) lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmän parantamiseen;

3) vesi- ja viemärilaitteiden rakentamiseen tai parantamiseen;

4) kiinteistön sähkö- ja telejärjestelmien korjaamiseen tai uusimiseen;

5) yhteistilojen parantamiseen tai rakentamiseen; sekä

6) piha-alueen parantamiseen.

16 §

Avustusta asunto-osakeyhtiölle korjaustoimenpiteeseen voidaan myöntää enintään 10 prosenttia hyväksytyistä korjauskustannuksista.

Avustusta voidaan kuitenkin myöntää enintään 20 prosenttia hyväksytyistä korjauskustannuksista, jos

1) hanke on hyväksytty koerakennuskohdeksi;

2) korjattava rakennus on kulttuurihistoriallisesti tai rakennustaiteellisesti arvokas;

3) kustannukset aiheutuvat patteriverkoston perussäädöstä ja siihen liittyvistä venttiilikorjauksista tai ilmanvaihtojärjestelmän säädöstä ja ilmanvaihtokanavien puhdistuksesta; tai

4) kustannukset aiheutuvat poistoilman lämmön talteenoton rakentamisesta.

17 §

Asunto-osakeyhtiöllä tarkoitetaan tässä päätöksessä yhtiötä, johon sovelletaan asunto-osakeyhtiölakia (809/1991).

Avustus myönnetään asunto-osakeyhtiölle, jonka asuinrakennuksessa tai rakennuksissa on vähintään kaksi asuinhuoneistoa.

18 §

Korjaustoimenpiteitä koskevassa urakatarjouspyynnössä tulee edellyttää, että urakoitsija liittää urakatarjoukseensa verojäätodistuksen ja todistuksen työnantajaeläkemaksuvelvoitteiden täyttämistä. Asunto-osakeyhtiön on ennen urakkasopimuksen solmimista varmistettava, että valitulla urakoitsijalla ei ole laiminlyöntejä verojäätodistuksessa ja työeläkelaitoksen antamassa todistuksessa.

Asunto-osakeyhtiön on ennen avustuksen maksamista annettava vakuutus siitä, että se on toimittanut korjaustoimenpiteiden osalta maksetuista palkoista asianmukaisesti ennakonpidätykset ja lakisääteiset työnantajamaksunsa. Jos korjaustoimenpiteet teetetään urakkasopimuksen perusteella, asunto-osakeyhtiön on vaadittava mainittu vakuutus urakoit-

sijalta. Urakoitsijan tulee lisäksi ilmoittaa käyttämänsä aliurakoitsijat.

Valtion asuntorahasto ohjaa tarkemmin tämän pykälän soveltamista.

7 luku

Avustukset suunnitelmallisen korjaus- toiminnan edistämiseksi

19 §

Avustusta asuinrakennukselle suoritettavan kuntoarvion kustannuksiin voidaan myöntää, jos kuntoarvio sisältää rakenteiden ja rakennusosien, lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmän, vesi- ja viemärilaitteiden, sähköjärjestelmän sekä piha-alueen kunnon arvioinnin tekniseltä ja laajennetusti energiataloudelliselta sekä tarvittaessa toiminnalliselta kannalta.

Avustettavan kuntoarvion tason on vastattava vähimmäistasoa, joka on määritelty Rakennustietosäätiön ohjetiedostossa Asuin-kerrostalon kuntoarvio, suoritusohje (KH 90-00294).

20 §

Avustusta asuinrakennukselle suoritettavan kuntotutkimuksen kustannuksiin voidaan myöntää, kun kyseessä on betonijulkisivun, rapatun julkisivun, sisäilmaston, vesi- ja viemäriverkoston, sähköjärjestelmän tai kosteusvaurioituneen rakennuksen kuntotutkimus.

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että asuinrakennukselle on tehty kuntoarvio.

21 §

Avustusta asuinrakennukselle laadittavan huoltokirjan kustannuksiin voidaan myöntää siltä osin, kuin kustannukset kohdistuvat huoltokirjan huolto-osaan.

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että asuinrakennukselle on aiemmin tehty kuntoarvio tai että huoltokirjaan laaditaan sekä kuntoarviota vastaava kunnossapito-osa että huolto-osa. Lisäksi edellytetään, että huoltokirja koskee koko rakennusta ja että sen taso vastaa vähimmäistasoa, joka on määritelty Rakennustietosäätiön ohjetiedostossa

Asuintalon huoltokirjan laadinta, käytössä oleva talo (KH 90-00267).

22 §

Avustusta perusparannustoimenpiteitten suunnitteluun voidaan myöntää, jos arvioidut perusparannuskustannukset ovat vähintään 50 euroa huoneistoalan neliometriä kohden tai jos kyseessä on hissien rakentamisen suunnittelu vanhaan kerrostaloon.

23 §

Avustusta kuntoarvion kustannuksiin voidaan myöntää enintään 80 senttiä asuinrakennuksen huoneistoalan neliometriä kohden, kuitenkin enintään 50 prosenttia kuntoarvion hyväksytyistä kustannuksista.

Avustusta kuntotutkimuksen kustannuksiin voidaan myöntää enintään 1 euro 35 senttiä asuinrakennuksen huoneistoalan neliometriä kohden, kuitenkin enintään 30 prosenttia kuntotutkimuksen hyväksytyistä kustannuksista.

Avustusta huoltokirjan huolto-osan kustannuksiin voidaan myöntää enintään 50 senttiä asuinrakennuksen huoneistoalan neliometriä kohden, kuitenkin enintään 50 prosenttia hyväksytyistä kustannuksista. Kunnossapito-osan laatimiseen voidaan myöntää kuntoarvioavustusta siten, kuin siitä on säädetty 19 §:ssä ja tämän pykälän 1 momentissa.

Avustusta perusparannustoimenpiteitten suunnitteluun voidaan myöntää enintään 4 euroa 20 senttiä asuinrakennuksen huoneistoalan neliometriä kohden, kuitenkin enintään 50 prosenttia hyväksytyistä suunnittelukustannuksista.

8 luku

Muut määräykset

24 §

Tässä asetuksessa tarkoitetun avustuksen sekä samaan tarkoitukseen valtion varoista myönnettyjen lainojen ja avustusten sekä lainojen, joiden koron maksuun myönnetään valtion varoista hyvitystä, yhteismäärä saa olla enintään 95 prosenttia korjauskustannuksista.

25 §

Valtion asuntorahasto ohjaa tarkemmin

avustusten hakemista, myöntämistä ja maksamista.

9 luku

Voimaantulo

26 §

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä maaliskuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Tällä asetuksella kumotaan valtioneuvoston päätös asuntojen korjausavustusten jakoperusteista (158/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Päätöksen nojalla myönnettyt, mutta maksamatta olevat avustukset maksetaan päätöksen mukaisesti, kuitenkin euroina.

Asuntoneuvos Riitta Kimari

N:o 167

Opetusministeriön asetus**opiskelijaksi ottamisen perusteista ammatilliseen perustutkintoon johtavassa koulutuksessa**

Annettu Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 2002

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään ammatillisesta koulutuksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (630/1998) 27 §:n 4 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Opiskelijaksi ottamisen yleiset perusteet

Opiskelijaksi ottamisen perusteista on ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 27 §:n säännösten lisäksi voimassa, mitä tässä asetuksessa säädetään.

Tätä asetusta noudatetaan siitä riippumatta, onko koulutus mukana ammatillisen koulutuksen ja lukiokoulutuksen yhteishakujärjestelmässä vai ei.

2 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan otettaessa opiskelijoita ammatilliseen peruskoulutukseen, joka on tarkoitettu perusopetuksen suorittaneille, taikka lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon tai edellä mainittua koulutusta vastaavan aikaisemman oppimäärän suorittaneille.

Tätä asetusta ei sovelleta otettaessa opiskelijoita:

- 1) ammatillisiin erityisoppilaitoksiin;
- 2) vammaisille opiskelijoille järjestettävään valmentavaan ja kuntouttavaan opetukseen ja ohjaukseen;

3) maahanmuuttajille järjestettävään ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavaan koulutukseen;

4) kotitalousopetukseen, joka järjestetään muuna kuin ammatillisena peruskoulutuksena;

5) oppisopimuskoulutuksena toteutettavaan ammatilliseen peruskoulutukseen;

6) näyttötutkintona suoritettavaan ammatilliseen perustutkintoon valmistavaan koulutukseen;

7) ammatilliseen peruskoulutukseen, joka on tarkoitettu ensisijassa aikuisille.

2 luku

Perusopetuksen oppimäärän suorittaneiden opiskelijaksi ottaminen

3 §

Valintayksiköt

Opiskelijat otetaan ammatillisista perustutkinnoista annetun opetusministeriön asetuksen (216/2001) liitteessä mainittuun perustutkintoon tai koulutuksen järjestäjän päätöksen mukaan sitä laajempaan valintayksikköön.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, opiskelijat otetaan seuraavien ammatillisten perustutkintojen osalta suorittamaan määrättyä, jäljempänä mainittua koulutusohjelmaa:

- 1) maatalousalan perustutkinto: hevosta-

louden koulutusohjelma ja turkistalouden koulutusohjelma;

2) metsäalan perustutkinto: metsäkonealan koulutusohjelma;

3) vaatetusalan perustutkinto: asustealan koulutusohjelma ja turkisalan koulutusohjelma;

4) painoviestinnän perustutkinto: ulkoasun toteuttajan koulutusohjelma ja painotekniikan koulutusohjelma;

5) logistiikan perustutkinto: kuljetuspalvelujen koulutusohjelma;

6) sähköalan perustutkinto: automaatiotekniikan ja kunnossapidon koulutusohjelma, elektroniikan ja tietoliikennetekniikan koulutusohjelma sekä sähkö- ja energiatekniikan koulutusohjelma;

7) rakennusalan perustutkinto: maarakennuskoneenkuljetuksen koulutusohjelma;

8) elintarvikealan perustutkinto: meijerialan koulutusohjelma;

9) merenkulkualan perustutkinto: sähkökäytön koulutusohjelma;

10) liiketalouden perustutkinto: informaatio- ja kirjastopalvelujen koulutusohjelma;

11) matkailualan perustutkinto: matkailun ohjelmopalvelujen koulutusohjelma ja matkailun myynti- ja neuvontapalvelujen koulutusohjelma;

12) sosiaali- ja terveysalan perustutkinto: ensihoidon koulutusohjelma;

13) käsi- ja taideteollisuusalan perustutkinto: esinesuunnittelun ja -valmistuksen koulutusohjelma, tekstiilin ja vaatetuksen suunnittelun ja valmistuksen koulutusohjelma sekä ympäristön suunnittelun ja rakentamisen koulutusohjelma.

4 §

Opiskelijaksi ottamisen perusteet

Opiskelijaksi ottaminen suoritetaan hakijoiden valintapistemäärän ja hakijoiden esittämän hakutoivejärjestyksen perusteella.

Otettaessa opiskelijoita ammatilliseen perustutkintoon johtavaan koulutukseen hakijalle annetaan pisteitä:

1) perus- tai lisäopetuksen oppimäärän suorittamisesta hakeutumivuonna;

2) yleisestä koulumenestyksestä;

3) painotettavista arvosanoista;

4) työkokemuksesta;

5) ensimmäisestä ja toisesta hakutoiveesta;

6) sukupuolen perusteella;

7) mahdollisesta pääsy- tai soveltuvuusko-
keesta.

Hakijat asetetaan opiskelijaksi ottamisessa järjestykseen edellä mainituista tekijöistä koostuvan yhteispistemäärän mukaisesti. Saman pistemäärän saaneet hakijat asetetaan järjestykseen seuraavien perusteiden mukaisesti:

1) hakutoivejärjestys;

2) mahdollisen pääsy- tai soveltuvuusko-
keen pistemäärä;

3) sukupuolen perusteella annettujen pis-
teiden määrä;

4) yleinen koulumenestys;

5) seuraavien oppiaineiden aritmeettinen keskiarvo: äidinkieli ja kirjallisuus, toinen kotimainen kieli, vieraat kielet, uskonto tai elämäntutkimustieto, historia ja yhteiskuntaoppi, matematiikka, fysiikka, kemia, biologia ja maantieto.

3 luku

Perusopetuksen oppimäärän suorittaneiden valintapisteteiden laskeminen

5 §

Perus- tai lisäopetuksen oppimäärän suorittaminen

Hakijalle, joka on suorittanut perus- tai lisäopetuksen oppimäärän hakeutumivuonna, annetaan kolme valintapistettä.

6 §

Yleinen koulumenestys

Yleisestä koulumenestyksestä annetaan pisteitä seuraavien oppiaineiden aritmeettisen keskiarvon perusteella kahden desimaalin tarkkuudella: äidinkieli ja kirjallisuus, toinen kotimainen kieli, vieraat kielet, uskonto tai elämäntutkimustieto, historia ja yhteiskuntaoppi, matematiikka, fysiikka, kemia, biologia, maantieto, liikunta, musiikki, kuvataide, käsityö, kotitalous.

Opiskelijaksi ottamisessa otetaan huomioon sellaiset yhteiseen oppiaineeseen kuu-

luvut valinnaisaineet, jotka arvostellaan numeroin ja joiden oppimäärän laajuus on vähintään kaksi vuosiviikkotuntia perusopetuksen vuosiluokkien 7—9 aikana. Jos hakijalla on arvosana useammasta samaan yhteiseen oppiaineeseen kuuluvasta vähintään kahden vuosiviikkotunnin valinnaisaineesta, lasketaan näiden arvosanojen aritmeettinen keskiarvo. Yhteisen aineen arvosanasta ja siihen kuuluvan valinnaisaineen tai valinnaisaineiden keskiarvosta määräytyvät hakijan kyseisestä aineesta saamat valintapistet.

Yleisen koulumenestyksen perusteella pisteitä annetaan seuraavasti:

Keskiarvo	pisteitä
5,50—5,74	4
5,75—5,99	5
6,00—6,24	6
6,25—6,49	7
6,50—6,74	8
6,75—6,99	9
7,00—7,24	10
7,25—7,49	11
7,50—7,74	12
7,75—7,99	13
8,00—8,24	14
8,25—8,49	15
8,50—	16

Opiskelijaksi ottamisessa käytetään perusopetuksen päättötodistusta. Korotetut arvosanat otetaan huomioon, jos korotuksesta on erillinen, virallinen todistus.

Jos hakija on suorittanut perusopetuksen oppimäärän aikuiskoulutuksena voidaan ottaa huomioon perusopetuksen erotodistuksen liikunnan, kuvataiteen, käsityön, kotitalouden ja musiikin arvosanat, jollei näitä arvosanoja ole perusopetuksen päättötodistuksessa.

7 §

Painotettavat arvosanat

Kaikilla koulutusaloilla otetaan huomioon perusopetuksen päättötodistuksen arvosanat liikunnassa, kuvataiteessa, käsityössä, kotitaloudessa ja musiikissa. Kolmesta parhaasta edellä mainitusta aineesta lasketaan niiden aritmeettinen keskiarvo.

Opiskelijaksi ottamisessa otetaan huomioon sellaiset yhteiseen oppiaineeseen kuu-

luvut valinnaisaineet, jotka arvostellaan numeroin ja joiden oppimäärän laajuus on vähintään kaksi vuosiviikkotuntia perusopetuksen vuosiluokkien 7—9 aikana. Jos hakijalla on arvosana useammasta samaan yhteiseen oppiaineeseen kuuluvasta vähintään kahden vuosiviikkotunnin valinnaisaineesta, lasketaan näiden arvosanojen aritmeettinen keskiarvo. Yhteisen aineen arvosanasta ja siihen kuuluvan valinnaisaineen tai valinnaisaineiden keskiarvosta määräytyvät hakijan kyseisestä aineesta saamat valintapistet.

Painotettavien arvosanojen perusteella annetaan pisteitä (näiden aritmeettisestä keskiarvosta) seuraavasti:

Keskiarvo	pisteitä
5,50—5,99	2
6,00—6,49	3
6,50—6,99	4
7,00—7,49	5
7,50—7,99	6
8,00—8,49	7
8,50—	8

Opiskelijaksi ottamisessa käytetään perusopetuksen päättötodistusta. Korotetut arvosanat otetaan huomioon, jos korotuksesta on erillinen, virallinen todistus.

Milloin hakija on suorittanut perusopetuksen oppimäärän aikuiskoulutuksena, voidaan ottaa huomioon perusopetuksen erotodistuksen liikunnan, kuvataiteen, käsityön, kotitalouden ja musiikin arvosanat, jollei näitä arvosanoja ole perusopetuksen päättötodistuksessa.

Jollei hakija ole opiskellut perusopetuksessa lainkaan painotettavia aineita, puuttuvaa arvosanaa ei voi korvata muulla arvosanalla. Jos hakijan todistuksesta puuttuvat kaikki edellä mainitut arvosanat, voidaan opiskelijaksi ottaminen suorittaa joustavassa valinnassa.

8 §

Työkokemus

Työkokemukseksi hyväksytään sellainen työkokemus, jonka hakija on hankkinut perusopetuksen oppimäärän suorittettuaan tai 16 vuotta täytettyään. Työkokemusta on oltava vähintään 3 kuukautta.

Työkokemuksen pituutta laskettaessa otetaan huomioon vain vähintään 1 kuukauden yhtäjaksoiset työt. Osa-aikatyössä 150 tunnin mittainen saman työnantajan palveluksessa tehty työ vastaa 1 kuukauden työkokemusta. Oppisopimuskoulutuksesta luetaan työkokemukseksi todistusten osoittama työkokemuksen määrä.

Työkokemus otetaan huomioon kevään yhteishaussa tammikuun ja syksyn yhteishaussa elokuun loppuun saakka.

Työkokemuksesta annetaan pisteitä seuraavasti:

Työkokemuksen pituus	pisteitä
3 kk—alle 6 kk	1
6 kk—alle 12 kk	2
12 kk—alle 18 kk	3
18 kk—alle 24 kk	4
24 kk—	5

9 §

Hakutoiveet

Hakijalle annetaan pisteitä ammatillista koulutusta koskevien hakutoiveiden perusteella seuraavasti: 1-hakutoive 3 pistettä, 2-hakutoive 1 piste.

Muina kuin edellä mainittuina hakutoiveina olevaan ammatilliseen koulutukseen ei anneta pisteitä.

10 §

Sukupuoli

Hakija saa kaksi lisäpistettä pyrkiessään koulutukseen, jossa koulutuksen järjestäjän päättämässä valintayksikössä ensisijaisista pyrkijöistä on alle 30 prosenttia samaa sukupuolta kuin hakija.

11 §

Pääsy- tai soveltuvuuskokeet

Koulutuksen järjestäjä voi järjestää ammatilliseen koulutukseen hakeville pääsy- tai soveltuvuuskokeen. Pääsy- tai soveltuvuuskokeeseen opiskelijat valitaan 5—10 §:ssä säädettyjen valintaperusteiden yhteispistemäärän perusteella.

Koulutuksen järjestäjä voi antaa hakijalle pääsy- tai soveltuvuuskokeesta 1—10 pistettä.

Jos koulutuksen järjestäjä järjestää käsi- ja taideteollisuusalan perustutkintoon, audiovisuaalisen viestinnän perustutkintoon, kuvallisen ilmaisun perustutkintoon, tanssialan perustutkintoon, musiikkialan perustutkintoon, lennonjohdon perustutkintoon, kello- ja mikromekaniikan perustutkintoon, hammastekniikan perustutkintoon tai liikunnanohjauksen perustutkintoon johtavassa koulutuksessa pääsy- tai soveltuvuuskokeen, opiskelijaksi ottaminen tehdään pääsy- ja soveltuvuuskokeiden perusteella.

Opiskelijaksi ottaminen urheilijoiden ammatilliseen koulutukseen tehdään myös pääsy- ja soveltuvuuskokeiden tulosten sekä lajiliittojen lausuntojen perusteella.

Pääsy- tai soveltuvuuskokeessa yhden pisteen saaneita ei valita koulutukseen, vaikka yhteispistemäärä sitä muuten edellyttäisi.

Koulutuksen järjestäjän pääsy- tai soveltuvuuskokeesta antamaa pistemäärää tulee käyttää myös otettaessa opiskelijoita koulutuksen muun järjestäjän vastaavaan valintayksikköön.

4 luku

Lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneiden opiskelijaksi ottaminen

12 §

Lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneiden aloituspaikat

Koulutuksen järjestäjä voi suunnata osan ammatillisen peruskoulutuksen tarjonnasta lukion tai ylioppilastutkinnon suorittaneille.

13 §

Valintayksiköt otettaessa opiskelijaksi lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita

Otettaessa lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita ammatillisen peruskoulutukseen noudatetaan valintayksiköiden osalta, mitä 3 §:ssä säädetään.

14 §

Opiskelijaksi ottamisen perusteet otettaessa opiskelijaksi lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita

Opiskelijaksi ottaminen tässä pykälässä tarkoitettujen opiskelijoiden osalta suoritetaan hakijoiden valintapistemäärän ja hakijoiden esittämän hakutoivejärjestyksen perusteella.

Otettaessa tässä pykälässä tarkoitettuja opiskelijoita ammatilliseen perustutkintoon johtavaan koulutukseen hakijalle annetaan pisteitä:

- 1) yleisestä koulumenestyksestä;
- 2) työkokemuksesta;
- 3) ensimmäisestä ja toisesta hakutoiveesta;
- 4) sukupuolen perusteella;
- 5) mahdollisesta pääsy- tai soveltuvuuskoosteesta.

Hakijat asetetaan opiskelijaksi ottamisessa järjestykseen edellä mainituista valintaperusteista koostuvan yhteispistemäärän mukaisesti. Saman pistemäärän saaneet hakijat asetetaan järjestykseen seuraavien perusteiden mukaisesti:

- 1) hakutoivejärjestys;
- 2) mahdollisen pääsy- tai soveltuvuuskoosteen pistemäärä;
- 3) sukupuolen perusteella annettujen pisteiden määrä;
- 4) yleinen koulumenestys;
- 5) seuraavien oppiaineiden aritmeettinen keskiarvo: äidinkieli ja kirjallisuus, toinen kotimainen kieli, vieraat kielet, uskonto tai elämäntutkimustieto, historia ja yhteiskuntaoppi, matematiikka, fysiikka, kemia, biologia ja maantieto.

5 luku

Lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneiden valintapisteyden laskeminen

15 §

Yleisen koulumenestyksen huomioon ottaminen otettaessa opiskelijaksi lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita

Lukion oppimäärän suorittaneelle annetaan

yleisestä koulumenestyksestä pisteitä seuraavien oppiaineiden aritmeettisen keskiarvon perusteella kahden desimaalin tarkkuudella: äidinkieli ja kirjallisuus, toinen kotimainen kieli, vieraat kielet, uskonto tai elämäntutkimustieto, historia ja yhteiskuntaoppi sekä matematiikka, fysiikka, kemia, biologia, maantieto, liikunta ja terveystieto, musiikki, kuvataide, filosofia ja psykologia.

Yleisen koulumenestyksen perusteella annetaan pisteitä seuraavasti:

Keskiarvo	pisteitä
5,50—5,74	4
5,75—5,99	5
6,00—6,24	6
6,25—6,49	7
6,50—6,74	8
6,75—6,99	9
7,00—7,24	10
7,25—7,49	11
7,50—7,74	12
7,75—7,99	13
8,00—8,24	14
8,25—8,49	15
8,50—	16

Lukion oppimäärää suorittavien tai suorittaneiden sekä ylioppilastutkinnon suorittaneiden opiskelijaksi ottamisessa käytetään lukion päättötodistusta.

Korotetut arvosanat otetaan huomioon, jos korotuksesta on erillinen, virallinen todistus.

16 §

Työkokemuksen huomioon ottaminen otettaessa opiskelijaksi lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita

Otettaessa lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita ammatilliseen peruskoulutukseen sovelletaan työkokemuksen osalta, lukuun ottamatta työkokemuksesta annettavia pisteitä, muutoin mitä 8 §:ssä säädetään.

Työkokemuksesta annetaan pisteitä seuraavasti:

Työkokemuksen pituus	pisteitä
6 kk—alle 12 kk	1
12 kk—alle 18 kk	2
18 kk—	3

17 §

Hakutoiveiden, sukupuolen ja pääsy- tai soveltuvuuskokeiden perusteella annettavat pisteet otettaessa opiskelijaksi lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita

Otettaessa lukion oppimäärän tai ylioppilastutkinnon suorittaneita ammatilliseen peruskoulutukseen sovelletaan hakutoiveiden, sukupuolen ja pääsy- tai soveltuvuuskokeiden osalta, mitä 9—11 §:ssä säädetään.

6 luku

Joustava valinta

18 §

Joustavan valinnan perusteet

Koulutuksen järjestäjä voi opiskelijan henkilöön liittyvän erityisen syyn perusteella ottaa enintään 30 % kuhunkin valintayksikköön otettavista opiskelijoista valintapistemäärästä riippumatta. Tällaisia opiskelijan henkilöön liittyviä erityisiä syitä voivat olla esimerkiksi terveydelliset syyt, oppimisvaikeudet, ammatillisen peruskoulutuksen puuttuminen, koulutodistusten vertailuvaikeudet, harrastustoimintaan liittyvät syyt, urheilijan ammatillisen koulutuksen järjestäminen, sosiaaliset syyt ja työllistymisen turvaamiseen liittyvät syyt.

Hakijan koulutustarve ja mahdollisuudet selvitä opinnoista tulee ottaa huomioon kun valintapistejärjestyksestä poiketaan.

19 §

Joustavan valinnan soveltaminen

Joustavaa valintaa voidaan soveltaa siitä riippumatta, onko koulutus mukana ammatillisen koulutuksen ja lukiokoulutuksen yhteishakujärjestelmässä vai ei.

Joustavaa valintaa sovelletaan yhteishakujärjestelmän automaattisessa tietojenkäsittelyssä hakijan ensimmäisen hakutoiveen osalta.

20 §

Joustavaan valintaan liittyvät tiedot ja selvitykset

Opiskelijaksi ottamista koskevasta pistejärjestyksestä poikkeamisen tulee perustua hakijoiden antamiin tietoihin tai koulutuksen järjestäjän tai lääninhallituksen hankkimiin asiakirjoihin. Hakijan tulee alustavan valinnan jälkeen osoittaa koulutuksen järjestäjälle ne suoritukset ja tiedot, joihin hän on vedonnut.

7 luku

Erinäiset säännökset

21 §

Kielikokeen järjestäminen

Koulutuksen järjestäjä voi ottaessaan opiskelijoita ammatilliseen peruskoulutukseen kielikokeella tai muulla tavoin mitata sellaisten hakijoiden kielitaidon, joiden äidinkieli on muun kuin opetuskieli. Hakija voidaan jättää valitsematta ammatilliseen peruskoulutukseen sillä perusteella, että hänellä ei ole valmiutta opetuskielen suulliseen ja kirjalliseen käyttämiseen ja ymmärtämiseen.

22 §

Opiskelijaksi ottamisen perusteista poikkeaminen

Tämän asetuksen mukaisista opiskelijaksi ottamisen perusteista voidaan opetusministeriön päätöksellä tarvittaessa poiketa otettaessa opiskelijoita koulutukseen, jonka järjestäminen edellyttää ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 23 §:n mukaista opetusministeriön kokeilulupaa.

23 §

Opiskelijaksi ottamisen peruuttaminen

Koulutuksen järjestäjällä on oikeus peruuttaa opiskelijaksi ottaminen, jos hakija on antanut virheellisiä tietoja.

N:o 167

8 luku
Voimaantulosäännökset

24 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä

Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 2002

tammikuuta 2004. Tämän asetuksen mukaisia opiskelijaksi ottamisen perusteita sovelletaan ensimmäisen kerran otettaessa opiskelijoita heinäkuun 2004 jälkeen alkavaan koulutukseen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa saadaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Opetusministeri *Maija Rask*Hallitussihteeri *Kaija Suorsa-Aarnio*